

Arrest

nr. 257 831 van 8 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X (*alias*: X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (*alias*: X), die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Isakhel, district Chardara, provincie Kunduz, waar u woonde tot aan uw vertrek uit het land. U ging in Afghanistan niet naar school, maar volgde wel een aantal jaar koranlessen bij uw oom langs vaderskant (...), die banden heeft met de taliban.

Terwijl u les volgde bij uw oom werd u verliefd op zijn dochter Medina. Julie onderhielden een aantal jaar in het geheim een relatie, waar enkel haar moeder van op de hoogte was. Op een bepaald moment

was u evenwel aan het wachten in het huis van uw oom terwijl (...)haar moeder sliep en voor het overige enkel jullie twee aanwezig waren. In een opwelling hadden jullie seks, maar werden betrappt door de moeder. U vluchtte weg naar het huis van uw neef en schoonbroer (...), en (...)volgde naderhand. Hij bracht u en (...) daarop naar een vriend van hem, (...). Die belde uw vader en legde uw situatie uit, maar net toen kwam de taliban binnen bij uw vader. (...) nam u daarop naar zijn winkel om geld te gaan halen zodat u zou kunnen vertrekken uit de regio, maar onderweg werden jullie gebeld door zijn zoon, die u liet weten dat de taliban bij (...) thuis waren geweest en daar (...)hadden vermoord en de vrouw van (...) hadden verwond. Hierop besloot u dat u maar beter het land kon verlaten. Na uw vertrek ontving uw vader nog verschillende dreigbrieven vanwege de taliban.

U verliet Afghanistan in de derde maand van 1397 (mei-juni 2018), en reisde via Iran en Turkije naar Europa; Hier zat u lange tijd vast in Bosnië, en kwam u uiteindelijk op 28 juli 2019 aan in België en verzocht hier ook om internationale bescherming op 31 juli 2019. Ter staving van uw relaas legt u voor: een kopie van een taskara, een aantal dreigbrieven, en de enveloppe waarin deze zaken u werden toegestuurd. U stuurde ook een aantal medische certificaten na.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker** in wezen **de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 & 2 p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw kennis van de regio en uw omgeving erg te wensen overliet. Zo liet u **ten eerste** primo optekenen dat het Aliabad district aan de overkant van de rivier ligt ten opzichte van eigen dorp (CGVS p. 5), maar dat klopt niet – daar ligt Kunduz. Aliabad ligt onder uw eigen dorp, aan beide kanten van de rivier.

Het klopt secundo dan ook niet dat het dorp Showra Khaka aan overkant van de rivier in Aliabad ligt, zoals u later verklaart (CGVS p. 5)

U bleek tertio ook niet op hoogte van het bestaan van het dorpje Qarah Khani dat nochtans maar op zo'n kilometer afstand van uw eigen dorp ligt, en u verwijst naar een andere gelijklopende locatie waar volgens u een brug zou zijn (CGVS p. 5). Totaal naast de kwestie, aangezien Qarah Khani verder naar het binnenland ligt.

Ten tweede verklaarde u initieel voor de DVZ nog dat u uit Omarkhel kwam (verklaring DVZ dd. 17 januari 2020, afdeling 5, 10), maar voor het CGVS dat u uit Isakhel bent. U stelt daarop evenwel dat Omarkhel en Isakhel zelfde dorpen zijn (CGVS p. 5), maar deze blijken aparte dorpen op enige afstand van elkaar, aan weerszijden van de rivier zelfs, te zijn. Het valt sterk te betwijfelen dat dorpen aan verschillende kanten van zo'n grote rivier gegroepeerd zouden worden in de volksmond.

U verklaarde **ten derde** verkeerdelijk dat het districtcentrum van uw district ver weg "in woestijn" zou liggen (CGVS 2 p. 16), maar dat klopt niet. Het is maar enkele kilometers van uw dorp, en met veel goede wil hooguit aan de rand woestijn te situeren.

Ook kon **ten vierde** uw kennis over de districten omheen het uwe niet overtuigen en kwam erg ingestudeerd over. U stelde niet te weten welke districten om het uwe lagen, maar kon enkel de verschillende districten van Kunduz afrotelen (CGVS p. 6). Dit is maar weinig overtuigend; dat u weet welke districten er in de provincie zijn, maar niet welke aan uw eigen district grenzen (te weten Aliabad, Kunduz en Qala e Zal van Kunduz, en Baghlan e Jadid van Baghlan) is een sterke aanwijzing dat het geen praktische dagelijkse kennis betreft maar slechts een ingestudeerde lijst.

Ook **ten vijfde** uw kennis van de lokale landbouwkalender liet te wensen over, hoewel dit nochtans van levensbelang is daar uw familie moet leven van de landbouw. U verklaarde zo dat tarwe gezaaid moet

worden in Qaws, dus einde november, begin december, terwijl wintertarwe gezaaid zou moeten worden einde oktober, begin november. De tarweoogst situeerde u in Jawza, einde mei, begin juni; Dit zou einde juni, begin juli moeten zijn. Mais zaaïen gebeurt volgens u in Saratan, einde juni begin juli, dit zou eind april, begin mei moeten zijn. Enkel de maisoogst hebt u juist, in Sunbullah, einde augustus begin september. Maar meloen zaaïen gebeurt volgens u in Hamman of Hout, dat is einde februari - eind maart, dit gebeurt echter pas einde april, en de oogst is niet in Jawza, einde mei, maar pas eind augustus (CGVS p. 9).

Wat betreft **ten zesde** de aanwezigheid van buitenlandse troepen in de provincie en het district slaat u ook een aantal keer de bal mist. Zo maakt u melding van een Duitse operatie in 1395 (maart 2016-2017) (CGVS p. 12), terwijl de Duitsers vertrokken uit de provincie in 2013. U verwees ook naar een gevecht tussen Amerikanen en taliban, met Amerikaanse slachtoffer, zo'n 5 – 6 jaar geleden (CGVS p. 25), maar de Amerikanen vertrokken evenwel ook in 2013 uit Kunduz. Er waren ook geen nieuwsberichten over een operatie met Amerikaanse slachtoffers in het district in die periode.

Ook over andere incidenten in de streek gaat u **ten zevende** de mist in. U verwees primo naar een zeer berucht incident uit 2009, waarbij een bombardement van een vastgereden tankwagen veel slachtoffers veroorzaakte onder de mensen die brandstof kwamen overhevelen. U stelt hierover echter dat het maar zes- zeven jaar geleden was (CGVS p. 25, 26), en overschat het aantal slachtoffers ook nog bijna tweemaal (CGVS 2 p. 17).

Secundo verklaart u dat Qaryatem de plaats van de tankeraanval zou geweest zijn (CGVS 2 p. 17), maar dit is evenwel de plaats van een ander incident, namelijk een grote zelfmoordaanslag in de zomer 2017 tegen een konvooi van de overheid. Het tankerincident gebeurde in Omarkhel, net over de rivier van waar u gewoond zou hebben dus. Het is zeer onwaarschijnlijk dat iemand van de streek zich hierover zou vergissen.

U verwees tertio naar een incident dat zou plaatsgevonden hebben in het dorp Sujani, maar van dergelijk incident werd niet bericht. Bovendien verklaarde u verkeerdelijk dat het dorp niet behoort tot uw district (CGVS p. 26), terwijl dit volgens bestaande informatie wel zo is.

U wist quarto niet te zeggen of het districtscentrum ooit ingenomen was (CGVS 2 p. 16), terwijl dit nochtans meermaals gebeurde. Gezien de nabijheid zou u dat toch geweten mogen hebben, en te verwachten valt dat de taliban zo'n overwinning ook wel in de verf zouden zetten (CGVS 2 p. 16).

Quinto verklaarde u over een incident dat gebeurd zou zijn in Yatim dat het ging om een aanval tegen een madrassa met een bom (CGVS 2 p. 17), terwijl het net ging om een "night raid" van special forces van de overheid (soldaten ter plaatse dus), met veel burgerslachtoffers, tegen bommenmakers.

Ten slotte bleek u ook de naam van de commandant van de overheid die de leiding had over de post bij de nabijgelegen brug van Chardara naar Kunduz, Mohammad Edris, niet te kennen, en dacht u zelfs dat het mogelijk een taliban was (CGVS 2 p. 17). De brug is nochtans niet ver van uw dorp, gezien het belang van deze verkeersader zou de commandant daar toch wel gekend zijn. Ook de politiecommandant voor het district Chardara, Abdul Karim, was u niet bekend (CGVS p. 18).

De informatie waarop deze argumenten zijn gebaseerd werd toegevoegd aan uw dossier.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chardara gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Chardara heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Niettemin kan er ten overvloede nog op gewezen worden dat ook de door u voorgehouden zaken op zichzelf genomen maar weinig aannemelijk zijn.

U verklaart dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u door de taliban gezocht zou worden omdat u een buitenechtelijke relatie had met uw nichtje Medina, die ondertussen door hen vermoord werd. U bent er evenwel niet in geslaagd om dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Op basis van uw verklaringen is het **ten eerste** maar moeilijk te geloven dat u werkelijk een buitenechtelijke relatie had met Medina. U verklaart in dit kader dat u op een dag bij uw oom thuis kwam om les te volgen, maar dat uw oom er nog niet was en u dus een tijdje op hem moest wachten. De vrouw van uw oom was wel thuis, maar sliep. U was een studiekamer aan het opruimen in afwachting van de aankomst van uw oom toen (...)aankwam, waarop u dan plots betrekking met haar had, zonder dat jullie de moeite namen om bijvoorbeeld de deur op slot te doen (CGVS p. 19, 20, CGVS 2 p. 11, 12). Dit lijkt wel heel erg onvoorzichtig – uw tante was nog aanwezig, uw oom kon op elke moment aankomen, en dan laat u de deur ook nog eens van het slot. Hier op geweest, is uw enige verweer bij herhaling dat de duivel ermee gemoeid was en dat u min of meer overmand werd door (...) (CGVS p 20, CGVS2 p. 10, 12), een nogal stereotiep excuus. U zou nochtans al jarenlang een oogje op elkaar hebben gehad (zie infra), wat een dergelijk impulsieve daad op een zodanig ongelukkig moment ook minder aannemelijk maakt – waarom nooit in de jaren voordien, waarom niet op een meer opportuun moment in de jaren voordien, ...

Ten tweede legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over de relatie die u gehad zou hebben voorafgaand aan het incident. U verklaart hierover bij het eerste onderhoud nog dat jullie voor het incident een relatie hadden, waarvan u expliciet stelt dat uw oom ervan wist (CGVS p. 13), in het kader waarvan u bijvoorbeeld anderhalf jaar voor uw vertrek een ring voor (...)had gekocht (CGVS p. 13, 14), een zichtbaar symbool van de relatie. Er zouden ook plannen geweest zijn om te trouwen, hoewel er van u verwacht werd dat u eerst uw studies zou afwerken (CGVS p. 13). Tijdens het tweede onderhoud beaamt u dat er al jarenlang sprake was van een relatie, u spreekt van 5 tot 6 jaar (CGVS 2 p. 9), maar ontkent u ineens dat uw oom hier ook maar iets van afwist. Het zou daarentegen enkel uw tante geweest zijn die op de hoogte was (CGVS 2 p. 8). U verklaarde in het eerste onderhoud nochtans expliciet dat uw oom er wel van afwist, en het valt bovendien ook te betwijfelen dat hij al die jaren niets zou merken, zeker toen u (...)een ring cadeau deed, niet meteen een subtiel geschenk. Gewezen op uw verklaringen bij het eerste onderhoud, herhaalt u slechts dat “niemand wist het” (CGVS 2 p. 8), een blote bewering in weerwil van duidelijke verklaringen gedurende het eerste onderhoud.

Dit sluit aan bij de vaststelling **ten derde** dat zelfs als uw scheve schaats voor waar genomen wordt (quod non in het licht van het argument ten eerste), dan nog lijkt de reactie van uw oom al te zeer buiten proportie te zijn geweest. Er was sprake van een jarenlange relatie, en mogelijk ook van trouwplannen (hoewel u op deze punt niet consistent bent doorheen de beide onderhouds), en u werd zagezegd enkel betrappt door de moeder van (...) (CGVS p. 16). Er kan daarom verwacht worden dat er eerst pogingen zouden gedaan worden om de kwestie binnen de familie op te lossen, via overleg tussen uw oom en uw vader, waarschijnlijk gevolgd door een ietwat vervroegde verloving - eerder dan de familie-eer te grabbel te gooien door de materie openbaar te maken en beroep te doen op de taliban. Hierover bevraged, stelt u louter dat er geen overleg was omdat uw oom u daar niet de kans voor zou hebben gegeven door meteen naar de taliban te stappen (CGVS p. 20, 21), een nogal circulaire redenering volledig gestoeld op de kwade wil van uw oom. Bovendien valt over de voorgehouden interventie van de taliban ook het een en ander te bemerken.

U houdt **ten vierde** namelijk voor dat u na het incident eerst naar het huis van een neef van u ging met Medina, zo'n tien minuten verder. De neef stuurde jullie daarop naar een vriend van hem genaamd (...). Daar aangekomen belde de gastheer een uur later naar uw vader, die net op dat moment bezoek kreeg van de taliban, een wel zeer ongelukkig toeval. Een uur hierna ging u met (...) het huis uit, en veertig minuten later al kregen jullie telefoon dat (...)was neergeschoten in het huis van (...) (CGVS p. 16-18; CGVS 2 p. 8, 9). Dit ging allemaal wel erg snel – op minder dan drie uur tijd kreeg uw oom te horen dat u aan zijn dochter had gezeten, informeerde hij de taliban, bezochten de taliban uw huis, ontfutselden uw huidige locatie aan uw vader, kwamen naar het huis van Jamadad, alwaar ze kennelijk onmiddellijk tot de executie van (...)overgingen. Het valt primo op zich al te betwijfelen dat de taliban op een zodanig bliksemsnelle manier zouden ageren om tussen te komen in wat uiteindelijk slechts een privégeschil was. Maar bovendien veronderstelt dit nog een aantal ander onwaarschijnlijkheden.

Zo zou secundo uw eigen vader u kennelijk ook quasi onmiddellijk verklikt hebben aan de taliban, niet evident daar u zijn enige zoon bent, iets waar u ook op gewezen werd (CGVS 2 p. 9). Uw verweer in deze is dat iedereen bekend als hij gemarteld wordt (CGVS p. 9), maar het moet dan toch wel erg snel gebeurd zijn gezien het erg nauwe tijds kader dat u schetst.

Tertio staat de voorgehouden haast en spoed van de taliban in schril contrast met hun gebrek aan zorgvuldigheid. U stelt namelijk dat u nadat u het huis van (...) verlaten had, op een bepaald moment gebeld werd door diens zoon, die jullie liet weten dat de taliban langsgeloken waren, (...)hadden

gedood, en de vrouw van (...) ook hadden verwond. Maar kennelijk hadden de taliban niet de moeite genomen om de andere aanwezigen in het huis te verhinderen u op te bellen, zodat ze u eenvoudig hadden kunnen inrekenen bij uw terugkomst. Hier op gewezen, herhaalt u slechts uw eerdere verklaringen (CGVS 2 p. 7). Dergelijk geluk bij een ongeluk komt maar weinig realistisch over.

Quarto is het ook maar de vraag of de taliban werkelijk op basis van een loutere beschuldiging van overspel meteen al enkele uren later zouden overgaan tot de moord op een vrouw. De beweging probeert immers een parallelle staatsstructuur op te zetten, met inbegrip van eigen rechtbanken en dergelijke meer, en dergelijk haastig en driest ingrijpen in een privékwestie lijkt daar haaks op te staan. Minstens zouden deze zaken toch binnen de hiërarchie afgetoetst moeten worden. Gewezen op deze bedenking, verwijst u naar de brutaliteit van de taliban, en de bewering dat uw oom lid geweest zou zijn van de taliban (CGVS p. 9). Wat daar ook van zij, u legde nochtans ook een aantal dreigbrieven van de taliban voor, en hierin wordt expliciet verwezen naar een "militaire commissie", die u bij verstek veroordeeld zou hebben nadat u zich niet aan hen presenteerde, maar anderzijds ook aan de moord op (...)refereerden als een gelegitimeerde daad (documenten 2; CGVS 2 p. 14). U was evenwel niet op de hoogte over de precieze toedracht van deze zaken (CGVS 2 p. 14, 15), en slaagt er aldus niet in om duidelijkheid te verschaffen op dit punt. Alles samen genomen kunnen uw verklaringen over de taliban interventie niet overtuigen.

Wat betreft deze dreigbrieven, is het **ten vijfde** trouwens opvallend dat u in het eerste onderhoud consequent verwees naar één dreigbrief, terwijl u er bij het tweede onderhoud drie presenteerde. U verwees anderzijds ook naar een document waarin de dorpsoudsten uw problemen binnen de familie zouden bevestigen, al dan niet in samenspraak met de taliban, maar dat document legde u dan weer niet voor (CGVS p. 2, 3, 24); de stukken die u presenteert zijn louter in naam van een talibancommandant. U had zich in ieder geval niet verzekerd van de inhoud van de zaken die u voorlegde, niet door ze te lezen (u zou ongeletterd zijn), noch door ze te laten voorlezen (CGVS 2 p. 13). Dat getuigt van maar weinig interesse in uw eigen zaak. Gezien uw tegenstrijdige verklaringen over wat u wel dan niet zou voorleggen, de nonchalante manier waarop u hiermee omging, en de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, kan daarom sterk aan de echtheid van deze stukken getwijfeld worden.

Om deze redenen slaagde u er niet in om aannemelijk te maken dat u werkelijk Afghanistan ontvlucht bent omdat de taliban u zoeken omwille van een buitenechtelijke relatie met Medina.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afgaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale

bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- “- de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève;*
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en volgenden van de wet van 15 december 1980;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te Nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);*
- de beoordelingsfout”.*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1 & 2 p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige

schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

*In casu werd vastgesteld dat uw kennis van de regio en uw omgeving erg te wensen overliet. Zo liet u **ten eerste** primo optekenen dat het Aliabad district aan de overkant van de rivier ligt ten opzichte van eigen dorp (CGVS p. 5), maar dat klopt niet – daar ligt Kunduz. Aliabad ligt onder uw eigen dorp, aan beide kanten van de rivier.*

Het klopt secundo dan ook niet dat het dorp Showra Khaka aan overkant van de rivier in Aliabad ligt, zoals u later verklaart (CGVS p. 5)

U bleek tertio ook niet op hoogte van het bestaan van het dorpje Qarah Khani dat nochtans maar op zo'n kilometer afstand van uw eigen dorp ligt, en u verwijst naar een andere gelijklopende locatie waar volgens u een brug zou zijn (CGVS p. 5). Totaal naast de kwestie, aangezien Qarah Khani verder naar het binnenland ligt.

***Ten tweede** verklaarde u initieel voor de DVZ nog dat u uit Omarkhel kwam (verklaring DVZ dd. 17 januari 2020, afdeling 5, 10), maar voor het CGVS dat u uit Isakhel bent. U stelt daarop evenwel dat Omarkhel en Isakhel zelfde dorpen zijn (CGVS p. 5), maar deze blijken aparte dorpen op enige afstand van elkaar, aan weerszijden van de rivier zelfs, te zijn. Het valt sterk te betwijfelen dat dorpen aan verschillende kanten van zo'n grote rivier gegroepeerd zouden worden in de volksmond.*

*U verklaarde **ten derde** verkeerdelijk dat het districtscentrum van uw district ver weg "in woestijn" zou liggen (CGVS 2 p. 16), maar dat klopt niet. Het is maar enkele kilometers van uw dorp, en met veel goede wil hooguit aan de rand woestijn te situeren.*

*Ook kon **ten vierde** uw kennis over de districten omheen het uwe niet overtuigen en kwam erg ingestudeerd over. U stelde niet te weten welke districten om het uwe lagen, maar kon enkel de verschillende districten van Kunduz afrotelen (CGVS p. 6). Dit is maar weinig overtuigend; dat u weet welke districten er in de provincie zijn, maar niet welke aan uw eigen district grenzen (te weten Aliabad, Kunduz en Qala e Zal van Kunduz, en Baghlan e Jadid van Baghlan) is een sterke aanwijzing dat het geen praktische dagelijkse kennis betreft maar slechts een ingestudeerde lijst.*

*Ook **ten vijfde** uw kennis van de lokale landbouwkalender liet te wensen over, hoewel dit nochtans van levensbelang is daar uw familie moet leven van de landbouw. U verklaarde zo dat tarwe gezaaid moet worden in Qaws, dus einde november, begin december, terwijl wintertarwe gezaaid zou moeten worden einde oktober, begin november. De tarweoogst situeerde u in Jawza, einde mei, begin juni; Dit zou einde juni, begin juli moeten zijn. Mais zaaien gebeurt volgens u in Saratan, einde juni begin juli, dit zou eind april, begin mei moeten zijn. Enkel de maisoogst hebt u juist, in Sunbullah, einde augustus begin september. Maar meloen zaaien gebeurt volgens u in Hamman of Hout, dat is einde februari - eind maart, dit gebeurt echter pas einde april, en de oogst is niet in Jawza, einde mei, maar pas eind augustus (CGVS p. 9).*

*Wat betreft **ten zesde** de aanwezigheid van buitenlandse troepen in de provincie en het district slaat u ook een aantal keer de bal mist. Zo maakt u melding van een Duitse operatie in 1395 (maart 2016-2017) (CGVS p. 12), terwijl de Duitsers vertrokken uit de provincie in 2013. U verwees ook naar een gevecht tussen Amerikanen en taliban, met Amerikaanse slachtoffer, zo'n 5 – 6 jaar geleden (CGVS p. 25), maar de Amerikanen vertrokken evenwel ook in 2013 uit Kunduz.*

(...)

Secundo verklaart u dat Qaryatem de plaats van de tankeraanval zou geweest zijn (CGVS 2 p. 17), maar dit is evenwel de plaats van een ander incident, namelijk een grote zelfmoordaanslag in de zomer 2017 tegen een konvooi van de overheid. (...)

U verwees tertio naar een incident dat zou plaatsgevonden hebben in het dorp Sujani, maar van dergelijk incident werd niet bericht. Bovendien verklaarde u verkeerdelijk dat het dorp niet behoort tot uw district (CGVS p. 26), terwijl dit volgens bestaande informatie wel zo is.

U wist quarto niet te zeggen of het districtscentrum ooit ingenomen was (CGVS 2 p. 16), terwijl dit nochtans meermaals gebeurde. Gezien de nabijheid zou u dat toch geweten mogen hebben, en te verwachten valt dat de taliban zo'n overwinning ook wel in de verf zouden zetten (CGVS 2 p. 16).

Quinto verklaarde u over een incident dat gebeurd zou zijn in Yatim dat het ging om een aanval tegen een madrassa met een bom (CGVS 2 p. 17), terwijl het net ging om een "night raid" van special forces van de overheid (soldaten ter plaatse dus), met veel burgerslachtoffers, tegen bommenmakers.

(...)

De informatie waarop deze argumenten zijn gebaseerd werd toegevoegd aan uw dossier.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chardara gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Chardara heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Niettemin kan er ten overvloede nog op gewezen worden dat ook de door u voorgehouden zaken op zichzelf genomen maar weinig aannemelijk zijn.

U verklaart dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat u door de taliban gezocht zou worden omdat u een buitenechtelijke relatie had met uw nichtje Medina, die ondertussen door hen vermoord werd. U bent er evenwel niet in geslaagd om dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

*Op basis van uw verklaringen is het **ten eerste** maar moeilijk te geloven dat u werkelijk een buitenechtelijke relatie had met Medina. U verklaart in dit kader dat u op een dag bij uw oom thuis kwam om les te volgen, maar dat uw oom er nog niet was en u dus een tijdje op hem moest wachten. De vrouw van uw oom was wel thuis, maar sliep. U was een studiekamer aan het opruimen in afwachting van de aankomst van uw oom toen (...)aankwam, waarop u dan plots betrekking met haar had, zonder dat jullie de moeite namen om bijvoorbeeld de deur op slot te doen (CGVS p. 19, 20, CGVS 2 p. 11, 12). Dit lijkt wel heel erg onvoorzichtig – uw tante was nog aanwezig, uw oom kon op elke moment aankomen, en dan laat u de deur ook nog eens van het slot. Hier op gewezen, is uw enige verweer bij herhaling dat de duivel ermee gemoeid was en dat u min of meer overmand werd door (...) (CGVS p 20, CGVS2 p. 10, 12), een nogal stereotiep excuus. U zou nochtans al jarenlang een oogje op elkaar hebben gehad (zie infra), wat een dergelijk impulsieve daad op een zodanig ongelukkig moment ook minder aannemelijk maakt – waarom nooit in de jaren voordien, waarom niet op een meer opportuun moment in de jaren voordien, ...*

***Ten tweede** legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over de relatie die u gehad zou hebben voorafgaand aan het incident. U verklaart hierover bij het eerste onderhoud nog dat jullie voor het incident een relatie hadden, waarvan u expliciet stelt dat uw oom ervan wist (CGVS p. 13), in het kader waarvan u bijvoorbeeld anderhalf jaar voor uw vertrek een ring voor (...)had gekocht (CGVS p. 13, 14), een zichtbaar symbool van de relatie. Er zouden ook plannen geweest zijn om te trouwen, hoewel er van u verwacht werd dat u eerst uw studies zou afwerken (CGVS p. 13). Tijdens het tweede onderhoud beaamt u dat er al jarenlang sprake was van een relatie, u spreekt van 5 tot 6 jaar (CGVS 2 p. 9), maar ontkent u ineens dat uw oom hier ook maar iets van afwist. Het zou daarentegen enkel uw tante geweest zijn die op de hoogte was (CGVS 2 p. 8). U verklaarde in het eerste onderhoud nochtans expliciet dat uw oom er wel van afwist, en het valt bovendien ook te betwijfelen dat hij al die jaren niets zou merken, zeker toen u (...)een ring cadeau deed, niet meteen een subtiel geschenk. Gewezen op uw verklaringen bij het eerste onderhoud, herhaalt u slechts dat "niemand wist het" (CGVS 2 p. 8), een blote bewering in weerwil van duidelijke verklaringen gedurende het eerste onderhoud.*

*Dit sluit aan bij de vaststelling **ten derde** dat zelfs als uw scheve schaats voor waar genomen wordt (quod non in het licht van het argument ten eerste), dan nog lijkt de reactie van uw oom al te zeer buiten proportie te zijn geweest. Er was sprake van een jarenlange relatie, en mogelijk ook van trouwplannen (hoewel u op deze punt niet consistent bent doorheen de beide onderhouds), en u werd zagezegd enkel betrappt door de moeder van (...) (CGVS p. 16). Er kan daarom verwacht worden dat er eerst pogingen zouden gedaan worden om de kwestie binnen de familie op te lossen, via overleg tussen uw oom en uw vader, waarschijnlijk gevolgd door een ietwat vervroegde verloving - eerder dan de familie-eer te grabbel te gooien door de materie openbaar te maken en beroep te doen op de taliban. Hierover*

bevraagd, stelt u louter dat er geen overleg was omdat uw oom u daar niet de kans voor zou hebben gegeven door meteen naar de taliban te stappen (CGVS p. 20, 21), een nogal circulaire redenering volledig gestoeld op de kwade wil van uw oom. Bovendien valt over de voorgehouden interventie van de taliban ook het een en ander te bemerken.

U houdt **ten vierde** namelijk voor dat u na het incident eerst naar het huis van een neef van u ging met Medina, zo'n tien minuten verder. De neef stuurde jullie daarop naar een vriend van hem genaamd (...). Daar aangekomen belde de gastheer een uur later naar uw vader, die net op dat moment bezoek kreeg van de taliban, een wel zeer ongelukkig toeval. Een uur hierna ging u met (...) het huis uit, en veertig minuten later al kregen jullie telefoon dat (...)was neergeschoten in het huis van (...) (CGVS p. 16-18; CGVS 2 p. 8, 9). Dit ging allemaal wel erg snel – op minder dan drie uur tijd kreeg uw oom te horen dat u aan zijn dochter had gezeten, informeerde hij de taliban, bezochten de taliban uw huis, ontfutselden uw huidige locatie aan uw vader, kwamen naar het huis van Jamadad, alwaar ze kennelijk onmiddellijk tot de executie van (...)overgingen. Het valt primo op zich al te betwijfelen dat de taliban op een zodanig bliksemsnelle manier zouden ageren om tussen te komen in wat uiteindelijk slechts een privégeschied was. Maar bovendien veronderstelt dit nog een aantal ander onwaarschijnlijkheden.

Zo zou secundo uw eigen vader u kennelijk ook quasi onmiddellijk verklikt hebben aan de taliban, niet evident daar u zijn enige zoon bent, iets waar u ook op gewezen werd (CGVS 2 p. 9). Uw verweer in deze is dat iedereen bekend als hij gemarteld wordt (CGVS p. 9), maar het moet dan toch wel erg snel gebeurd zijn gezien het erg nauwe tijds kader dat u schetst.

Tertio staat de voorgehouden haast en spoed van de taliban in schril contrast met hun gebrek aan zorgvuldigheid. U stelt namelijk dat u nadat u het huis van (...) verlaten had, op een bepaald moment gebeld werd door diens zoon, die jullie liet weten dat de taliban langsgekomen waren, (...)hadden gedood, en de vrouw van (...) ook hadden verwond. Maar kennelijk hadden de taliban niet de moeite genomen om de andere aanwezigen in het huis te verhinderen u op te bellen, zodat ze u eenvoudig hadden kunnen inrekenen bij uw terugkomst. Hier op gewezen, herhaalt u slechts uw eerdere verklaringen (CGVS 2 p. 7). Dergelijk geluk bij een ongeluk komt maar weinig realistisch over.

Quarto is het ook maar de vraag of de taliban werkelijk op basis van een loutere beschuldiging van overspel meteen al enkele uren later zouden overgaan tot de moord op een vrouw. De beweging probeert immers een parallelle staatsstructuur op te zetten, met inbegrip van eigen rechtbanken en dergelijke meer, en dergelijk haastig en driest ingrijpen in een privékwestie lijkt daar haaks op te staan. Minstens zouden deze zaken toch binnen de hiërarchie afgetoetst moeten worden. Gewezen op deze bedenking, verwijst u naar de brutaliteit van de taliban, en de bewering dat uw oom lid geweest zou zijn van de taliban (CGVS p. 9). Wat daar ook van zij, u legde nochtans ook een aantal dreigbrieven van de taliban voor, en hierin wordt expliciet verwezen naar een "militaire commissie", die u bij verstek veroordeeld zou hebben nadat u zich niet aan hen presenteerde, maar anderzijds ook aan de moord op (...)refereerden als een gelegitimeerde daad (documenten 2; CGVS 2 p. 14). U was evenwel niet op de hoogte over de precieze toedracht van deze zaken (CGVS 2 p. 14, 15), en slaagt er aldus niet in om duidelijkheid te verschaffen op dit punt. Alles samen genomen kunnen uw verklaringen over de taliban interventie niet overtuigen.

Wat betreft deze dreigbrieven, is het **ten vijfde** trouwens opvallend dat u in het eerste onderhoud consequent verwees naar één dreigbrief, terwijl u er bij het tweede onderhoud drie presenteerde. U verwees anderzijds ook naar een document waarin de dorpsoudsten uw problemen binnen de familie zouden bevestigen, al dan niet in samenspraak met de taliban, maar dat document legde u dan weer niet voor (CGVS p. 2, 3, 24); de stukken die u presenteert zijn louter in naam van een talibancommandant. U had zich in ieder geval niet verzekerd van de inhoud van de zaken die u voorlegde, niet door ze te lezen (u zou ongeletterd zijn), noch door ze te laten voorlezen (CGVS 2 p. 13). Dat getuigt van maar weinig interesse in uw eigen zaak. Gezien uw tegenstrijdige verklaringen over wat u wel dan niet zou voorleggen, de nonchalante manier waarop u hiermee omging, en de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, kan daarom sterk aan de echtheid van deze stukken getwijfeld worden.

Om deze redenen slaagde u er niet in om aannemelijk te maken dat u werkelijk Afghanistan ontvlucht bent omdat de taliban u zoeken omwille van een buitenechtelijke relatie met Medina.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en

internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij niet verklaarde dat het district Aliabad aan de overkant van de rivier ligt ten opzichte van zijn eigen dorp. Verzoeker stelt enkel te hebben bevestigd dat zijn dorp nabij het district Aliabad ligt. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter het volgende:

“Ligt uw dorp Eisa Khail bij een rivier?

De rivier is dichtbij het dorp, ja.

Hoe ver wandelen van de rivier ongeveer?

Ongeveer vijf minuten wandelen van ons huis.

Zegt de plaatsnaam Showra Khak Payen u iets?

Shora Khake Bala? Dat ligt in Aliabad, aan de andere kant van de rivier.

Dus uw dorp ligt nabij het Aliabad district?

Ja, dat is vlakbij. Aan de andere kant van de rivier is Aliabad” (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27/07/2020, p. 4, 5).

Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker het district Aliabad wel degelijk aan de overkant van de rivier en vlakbij situeerde en dit bekeken ten opzichte van zijn eigen dorp. Volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier ligt aan de overkant van de rivier, vlakbij zijn dorp, het district Kunduz en niet het district Aliabad. Het district Aliabad ligt onder verzoekers dorp en dit aan beide kanten van de rivier.

Uit de voormelde informatie blijkt bovendien dat het dorp Showra Khaka in het district Kunduz ligt en niet in het district Aliabad zoals verzoeker verklaarde.

Met het argument dat verzoekers dorp vlakbij het driegrenzenpunt van drie districten gelegen is, waardoor hij niet noodzakelijk verkeerde informatie gaf, kan verzoeker niet overtuigen. Verzoeker stelde duidelijk dat het district Aliabad aan de overkant van de rivier gelegen is en situeerde er vervolgens verkeerdelijk het dorp Showra Khaka in. Het verweer dat er niet gespecificeerd werd over welke rivier het gaat is niet ernstig. Uit de kaarten in het administratief dossier blijkt dat er in de nabijheid van verzoekers dorp slechts één rivier aanwezig is en dat het deze rivier is die dwars doorheen het district Aliabad gaat. Verzoeker geeft evenmin te kennen over welke rivier het dan wel zou gaan. Dat Aliabad kan beschouwd worden aan de andere kant van de rivier te liggen, blijkt niet uit de gegevens van het administratief dossier. Op de kaarten aanwezig in het administratief dossier is duidelijk te zien dat de rivier dwars doorheen het district Aliabad loopt.

Het gegeven dat het klopt dat de dorpen Showra Khak Payen en Showra Khake Bala aan de overkant van de rivier liggen, doet niets af aan het feit dat verzoeker de dorpen verkeerdelijk in Aliabad situeerde. Het argument dat dit om een vergissing kan gaan, volstaat niet in het licht van het geheel van verzoekers verklaringen.

Het argument dat de verwerende partij had kunnen nagaan of het dorp Qarah Khani onder een andere naam bekend stond en dat er een rivier door stroomt waardoor er ook een brug kan zijn, verschoont noch verklaart de vaststelling dat verzoeker dit dorp dat op slechts één à twee kilometer van zijn eigen dorp gelegen is, niet herkent, niet. Overigens blijkt uit de kaarten aanwezig in het administratief dossier niet dat er een rivier door dit dorp stroomt, noch brengt verzoeker informatie bij waaruit blijkt dat dit dorp onder een andere naam bekend staat.

Het algemene betoog dat verzoeker bij de genoemde dorpen Isakhel en Omarkhel refereerde aan een stamnaam, kan de gemaakte vaststellingen omtrent zijn plaats van afkomst niet verklaren noch verschonen. Op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde verzoeker nog dat hij geboren was in Omarkhel en dat hij daar gewoond heeft sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek (verklaring DVZ, vragen 5 en 10). Voorts verklaarde verzoeker dat ook zijn broers en zussen geboren zijn in het dorp Omarkhel (Verklaring DVZ, vraag 17) en dat zijn ouders in Omarkhel verblijven (Verklaring DVZ, vraag 13). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Notities van het persoonlijk onderhoud *d.d.* 27/07/2020, p. 4) bevestigde verzoeker echter dat hij afkomstig is uit het dorp Eisa Khail en stelde dat dit dorp door sommige mensen Omarkhel genoemd wordt. Volgens verzoeker is de officiële naam van het dorp echter Eisa Khail. In navolging van de verwerende partij acht de Raad het evenmin aannemelijk dat de beide benamingen voor hetzelfde dorp worden gehanteerd gezien deze dorpen op enige afstand liggen van elkaar en gescheiden zijn door een rivier. De argumentatie van verzoeker tijdens de persoonlijke onderhouds en in het verzoekschrift rond de stamnaam kan dan ook niet volstaan teneinde deze vaststellingen rond de geboorte- en verblijfplaats te verklaren.

Waar verzoeker vervolgens ter verschoning van zijn gebrekkige geografische kennis stelt ongeletterd en ongeschoold te zijn en enkel religieus onderwijs te hebben gevolgd, kan hij niet overtuigen. Verzoeker toont niet aan dat zijn ongeletterdheid of beperkte scholing de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn om zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een ongeletterd persoon met een beperkte scholing kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld.

Uit de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Hoe dan ook betreft het niet louter schoolse kennis, zoals verzoeker wil laten uitschijnen, daar in het dagelijkse leven ongetwijfeld wordt gesproken over omliggende dorpen en districten en het districtscentrum en veiligheidsincidenten aldaar. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande geografische of schoolse kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek. De verwijzing naar zijn "beperkt geografische vermogen" om als ongeschoolde plaatsnamen op een landkaart te situeren, is niet dienstig, gezien uit de bestreden beslissing niet blijkt dat er aan verzoeker werd gevraagd om de plaatsnamen op een landkaart te situeren.

Het betoog dat uit zijn verklaringen eerder moet worden afgeleid dat hij geen uitstekende kennis van de Afghaanse kalender en van de exacte maanden heeft dan dat hij de zaai- en oogstperiodes niet zou kennen aangezien hij geen enkele keer een manifest verkeerde zaai- of oogstperiode heeft genoemd, is niet ernstig te noemen. Uit de bestreden beslissing blijkt afdoende dat verzoeker zich herhaaldelijk vergiste met betrekking tot de zaai- en oogstperiodes gelet op de in het administratief dossier aanwezige informatie. Verzoeker toont niet aan dat hij wel de juiste zaai- of oogstperiodes heeft genoemd en de vaststellingen niet correct zijn.

Het verweer dat hij een jonge leeftijd had in periodes dat er buitenlandse troepen aanwezig waren, kan evenmin volstaan. Het was verzoeker zelf die de aanwezigheid van de buitenlandse troepen (Duitsers) in maart 2016-2017 situeerde en dus ongeveer één à twee jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan, terwijl uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat de Duitse troepen reeds in 2013 vertrokken zijn, zijnde een vijftal jaar voor zijn vertrek. Het gegeven dat hij een jonge leeftijd had om het ogenblik van de aanwezigheid van buitenlandse troepen, kan dan ook niet volstaan ter verschoning van deze vaststelling.

Ook wat betreft de gevechten tussen Amerikanen en de taliban verklaarde verzoeker zelf dat er vijf à zes jaar geleden Amerikaanse slachtoffers vielen, terwijl uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat de Amerikanen Kunduz reeds eerder verlaten hadden. Verzoeker brengt zelfs ook geen informatie bij die hierop een ander licht laat schijnen. Opnieuw kan verzoekers leeftijd op het ogenblik van de buitenlandse aanwezigheid dan ook niet volstaan ter verschoning van verzoekers eigen verklaringen.

Overigens blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij wel degelijk in staat is om bepaalde gebeurtenissen in de tijd te situeren en een normaal en goed tijdsbegrip heeft. Zo kon hij bij benadering de tijdsperiodes geven die hij in andere landen doorbracht op weg naar België (Verklaring DVZ, vraag 3, Notities van het persoonlijk onderhoud *d.d.* 4/11/2020, p. 13). Ook kan hij inschatten dat hij ongeveer anderhalf jaar voor de problemen een ring kocht voor zijn nicht, dat zijn relatie vijf à zes jaar geleden begon (Notities van

het persoonlijk onderhoud d.d. 4/11/2020, p. 8, 9). Verder blijkt uit de beide notities dat verzoeker meermaals afstanden en gebeurtenissen in de tijd situeert (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 4/11/2020, p. 7, 9, 11; Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27/07/2020, p. 4, 7, 8, 15, 19).

Met betrekking tot de overige veiligheidsincidenten verwijst verzoeker ter verklaring van de gedane vaststellingen naar zijn leeftijd en ongeletterdheid en stelt dat hij hiervan geen rechtstreekse getuige is geweest. De Raad stelt echter vast dat de genoemde incidenten betrekking hebben op veiligheidsincidenten in de nabije omgeving van verzoekers beweerde regio van herkomst met een stevige impact op het dagelijks leven aldaar en dit in de laatste jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan, waardoor wel degelijk kan worden verwacht dat hij, indien hij daadwerkelijk gedurende zijn hele leven in de beweerde regio heeft gewoond, doorleefde, uitgebreide en correcte informatie kan geven over de veiligheidssituatie.

Het door verzoeker voorgehouden profiel vormt op zich geen afdoende verschoning voor zijn lacunaire kennis omtrent de omliggende dorpen en districten, en incidenten met een impact op de veiligheidssituatie, gezien ook van verzoeker gelet op de door hem uiteengezette situatie redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij tijdens zijn verblijf in deze regio van herkomst kennis neemt van aspecten die inherent zijn aan het dagelijkse leven van aldaar. De gestelde vragen hebben overigens geenszins betrekking op details, maar betreffen eenvoudige vragen over verzoekers dagelijkse leefwereld. Hoe dan ook betreft het niet louter schoolse kennis.

Waar verzoeker aanvoert dat gelet op zijn leeftijd wanneer hij het land van herkomst heeft verlaten, voldoende rekening moet gehouden worden met de psychologische impact van zijn traject en traumatische ervaringen, wordt opgemerkt dat verzoeker niet uiteenzet noch staft dat hij niet meer bij machte is bepaalde gebeurtenissen en plaatsen in tijd en ruimte te situeren omwille van zijn psychische gesteldheid.

Waar verzoeker volhardt in de vervolgingsfeiten, plaatst hij de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen niet in een ander daglicht. Deze worden door de Raad gehandhaafd.

Waar volgens verzoeker de neergelegde stukken onvoldoende beoordeeld werden, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat hij tijdens het eerste onderhoud nog consequent sprak over één dreigbrief, terwijl er bij het tweede onderhoud drie voorlegde. Van verzoeker mag overigens verwacht worden dat hij de inhoud van de dreigbrieven, die zijn vader na zijn vertrek ontving, uitvoerig kan toelichten. Ook van iemand die ongeletterd is, kan in een dergelijk geval worden verwacht dat hij desbetreffend de nodige interesse aan de dag legt teneinde de concrete inhoud van de dreigbrieven te achterhalen en zich dit ook blijft herinneren. Deze brieven vormen een essentieel onderdeel van verzoekers beweerde vrees voor vervolging, waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker er enigszins concrete en uitvoerige verklaringen over kan afleggen.

Waar verzoeker stelt dat de verwerende partij louter verwijst naar de hoge graad van corruptie in Afghanistan om elke bewijskracht te onttrekken aan de neergelegde documenten gaat verzoeker voorbij aan de voormelde vaststellingen.

In de mate verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten een individueel authenticiteitsonderzoek in te stellen, gaat hij er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit de voormelde gedane vaststellingen.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen

dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het district Chardara gelegen in de provincie Kunduz, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het verwijzen naar algemene informatie omtrent de veiligheidssituatie in de provincie Kunduz en de bewering dat hij als alleenstaande jonge man aldaar een verhoogd risico loopt om het slachtoffer van willekeurig geweld te worden omdat hij zich zal moeten verplaatsen, is gelet op wat voorafgaat dan ook niet dienstig.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.8. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF